

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد محق

۲۲ اگست ۲۰۲۲

محمد محق

دست دراز طالبان برای گدائی از "کافران"

غیر مسلمانان به ویژه امریکا و اروپا، از نظر طالبان کافر و دشمنان خدا و پیامبر خوانده می‌شوند که جنگیدن با آنان فریضه‌ای شرعی و دوستی با آنان حرام شرعی دانسته می‌شود. در باره چین و روسیه البته چیزی نمی‌گویند! پرسشی که در اینجا متوجه طالبان می‌شود این است که آیا از نظر شرعی از کافران کمک مالی خواستن رواست؟ آیا درست است که یک روز وزیر تحصیلات عالی طالبان، یک روز وزیر دفاع، یک روز وزیر داخله، یک روز وزیر خارجه، یک روز رئیس الوزراء، و حتی روزی امیرالمؤمنین شان به پیشگاه این کافران التماس و تضرع کنند که کمک‌های خود را به ایشان قطع نکنند؟

اگر با تکیه بر آیات و احادیث به موضوع نگاه کنیم قضیه پیچیده می‌شود. طبق یکی از احادیث منسوب به پیامبر اسلام مسلمانان نباید در مقام ضعف و وابستگی قرار بگیرند؛ در آن حدیث آمده است: "الید العلیا خیر من الید السفلی" یعنی دست بالا که دست دهنده است بر دست پائین که دست گیرنده است برتری دارد. کسی که دست بالا را داشت می‌تواند خواسته‌هایش را به گونه‌ای بر کمک گیرنده بقبولاند و او را وابسته خود بگرداند. وابستگی چه به صورت فردی باشد و چه به صورت جمعی، سبب ضعف است و راه را بر سلطه طرف قوی‌تر می‌گشاید.

شماری این موضوع را با این آیت قرآن در تضاد می‌دانند که گفته است: "و لن یجعل الله للکافرین علی المؤمنین سبیلا" یعنی خداوند هرگز نمی‌گذارد که کافران راهی برای سلطه بر مؤمنان پیدا کنند. در تفسیر این آیت گفته‌اند که مؤمنان باید مواظب باشند تا کافران راهی برای بالائی و برتری بر ایشان پیدا نکنند. معلوم است که دست نیاز به درگاه کافران دراز کردن و از آنان کمک و یاری خواستن، دست بالا را به کافران می‌دهد. از این‌ها مهم‌تر آیتی است که همه مسلمانان حفظ دارند و در همه نمازها می‌خوانند: "ایک نعبد و ایک نستعین" یعنی تنها تو را می‌پرستیم و تنها از تو یاری و کمک می‌خواهیم. کمک خواستن از کسانی که از نظر طالبان دشمنان خدا هستند با کمک خواستن از خدا چگونه برابر می‌آید؟ این پرسش‌ها البته بر پایه فهم خود طالبان از دین، و تعریفی که آنان از مؤمن و کافر دارند، به میان می‌آید.

جدا از حکم شرعی قضیه، از نظر سیاسی نیز پرسش‌هایی مطرح می‌شود. طالبان ادعا دارند که ما با امریکا و همپیمانانش جنگیدیم و آنان را شکست دادیم. درست، ما قبول کردیم. حالا بفرمائید که چرا از آن دشمن شکست خورده کمک می‌خواهید؟ این کار که دیوانگی است! کسی که عقل داشته باشد نمی‌رود با کسی تا پای جان بجنگد و در پایان کار از او خواهش و التماس کند که به من کمک کن. اما اگر او برآستی دشمن نبوده و تنها یک بازی سیاسی بوده است پس چیزی به نام جهاد و جنگ آزادی‌بخش بیش از یک ادعای دروغ نبوده است.

این تناقض مضحک بیش از هر جا در رفتار ملا عباس استانیکیزی نمایان می‌شود که در وقت لاف و پوف می‌گوید فعلاً دو قدرت در جهان است یکی امریکا و دیگری طالبان و در وقت سخن از کمک‌ها و نیازمندی‌ها می‌گوید ان شاء الله امریکا به افغانستان بر می‌گردد! شماری از کاربران فیسبوک به طنز می‌گویند از میان دو قدرت یاد شده آن یکی که پیروز شده هر روزه به نزد آن یکی که شکست خورده گردنش را کج و دستش را دراز می‌کند و از او خواهان خیرات و صدقات می‌شود! اگر چه برای طالبان زندگی با تکیه بر خیرات و صدقات امری تازه نیست، و از روزی که آنان دست چپ و راست خود را شناخته‌اند منبع اساسی رزق و روزی شان همین بوده است، اما خیرات و صدقاتی که از مالیات فاحشه خانه‌های کافران بیاید فتوایش را باید از مفتی تقی عثمانی و مولوی عبد الحمید اسماعیل‌زهی پرسید.